

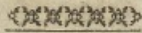
Titel: Den ifra Maanen hjemkomne Politicus et Ugeblad [No. 1-5]

Citation: "Den ifra Maanen hjemkomne Politicus et Ugeblad [No. 1-5]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18*, Forlægger Mette Margrethe Bie [Høecke], ? [1772], s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_018-shoot-w2_018_005_p10_bZONE1518824/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

og Menneske-Væere, eller om de vare civiliserede, sabelige og fromme. Jeg haabede til det beste, men svævede imellem Haab og Frygt.

Jeg tog min Kikkert op for at vilde see, om jeg kunde syne flere Spor af Mennesker, men forgievs; thi lutter Bierge vare omkring mig af adskillige Farver, hvide, sorte og rødagtige, og deres høye Epidser forbød mig al videre Udsigt. Endelig blev jeg tæret og lagde mig plat ned paa Stenene, hældende mit Hoved til mit Skib, og endelig slumrede jeg ind. Da jeg igien opvaagnede, og reyste mig op for at see omkring mig, blev jeg nedent ved Bierget vaer noget, som bevagede sig, jeg fik strax min Kikkert frem: men hvor blev jeg ey forundret og tillige forskrækket, da jeg saae at der var menneskelige Skabninger, som præsenterede sig overmaade store! — De begyndte paa de omtalte Trappetrin at stige op paa Bierget, og da de komme nærmere, saae jeg at deres Ansigter vare gandske lodne som en Wiorns, og blev jeg tillige vaer, at de havde store spidse opstaaende Øren, ligesom et Høns; i øvrigt var Skabningen gandske menneskelig. Dette tilligemed deres usædvanlige Størrelse giøvede mig ganske forbauset. De vare 5 i Tallet, som kom opgaaende. Jeg kan ey nægte jeg blev saa forskrækket at jeg zittede; og aldrig har jeg været mere bange, siden jeg tog min Aersflats. Uden at erindre Umueligheden dert, besluttede jeg at tage Flugten; men da det var forgievs, satte jeg mig san got jeg kunde, i Defensions-Stand. Jeg drog min Hirschfenger ud og holdte den i Haanden, og en Flaske fuld af Vand i den anden Haand, som jeg agtede i Nøds-Tilfælde at slaae en af dem i Hovedet med. — Imidlertid nærmede sig mine formeente Fiender og komme op paa Bierget. De standsede strax, og betragtede mit Lust-Skib, som det lod til, med nogen Forundring; derpaa begyndte de at see paa og nærme sig til mig. — Jeg blev halv rasende af Frygt og Vrede, og raabte i alle de Sprog jeg kunde, at de skulde blive mig fra Livet,

isald